

V roce 1855 se Vinařický stal vikářem a školdozorcem soběslavským. Budějovický biskup Jan Valerián Jirsík (1798–1883) si přál, aby dohlížetelskou správu vykonával po celé diecézi, k tomu ale pro odpor německých kruhů nedošlo. V roce 1859 byl Karel Alois Vinařický zvolen kanovníkem vyšehradské kapituly. V tomto úřadu setrval Vinařický až do své smrti dne 3. února 1869.⁹¹

Karel Alois Vinařický se do dějin českého školství zapsal především jako autor slabikářů. Podnět k napsání slabikáře, který vyšel v roce 1839 pod názvem „Česká abeceda aneb malého čtenáře knížka první“, dal Vinařickému již v roce 1832 František Palacký (1798–1876). Ten také na vydání slabikáře zajistil finanční prostředky u Matice české. Vinařický se v novém slabikáři přiklonil k do té doby ještě nepříliš známé Komenského zásadě učit čtení a psaní současně. Říkadla a básně obsažené ve slabikáři vydal Vinařický v roce 1842 spolu s dalšími pod titulem Kytka. V roce 1850 vyšel doplněný a upravený slabikář pod názvem Čítanka maličkých. V roce 1851 byl Vinařický vyzván školním radou Josefem Wenzigem (1807–1876) k napsání dalších čítanek.⁹²

Vinařický se o české školství zasloužil i jako odborník a teoretik věnující se jeho organizaci. Významným způsobem se podílel na řešení mnohých otázek i v dobovém tisku. Jednalo se především o články uveřejněné v Časopisu muzea království českého, například o rozsáhlý článek O vyučovacím jazyku v národních školách z roku 1857.⁹³

Obr. 31: List Vinařického obrázkové abecedy

90) Morkes, František. *Karel Alois Vinařický a česká škola*. In: *Učitelé – autoři učebnic a dětské literatury*. Sborník konference Muzea Komenského v Přerově – oddělení dějin školství. Přerov: Muzeum Komenského 2004, s. 15–16.

91) Tamtéž, s. 16.

92) Tamtéž, s. 17–18.

93) Tamtéž, s. 18. K osobnosti Karla Vinařického viz rovněž: Slámová, Marcela. *Kněz, který viděl do lidských srdcí. Karel Alois Vinařický a jeho místo v proudy času*. Týn nad Vltavou: MKCV Týn nad Vltavou a Město Týn nad Vltavou 2015.